— Sepärrast, kui omma surma wõdis weel, heamelega omma ellowisi mele woime tulletada, keigeselgem tunnistusse märk on se, et ello olli Jummala mele pärrast; agga kui ei woi surma peäle mõttelda, muud kui agga ahhastes ning kartes, selge assi siis, et ep olle meie Jummala, waid kurrati tööd teinud siin ilmas. Oh Issand, armas Jesus, anna sepärrast armust Sinna isse, et keik ilmalikko kadduwa ja tühja lusti mahhajättame, ja Sinno seest omma römo otsime, et kui surma kord saab tulema, Sinno sees önsaste ka lahkume. Amen.

3.

Abbi hädda sees.

(ühhe Saksakele armsa ramatokesse seest wäljakirjotud, mis kutsutakse ueks Pühhapäwa ramatuks.)

Minno önsa issa maias olli se wiis, et igga öhto keige omma perrega kokko tulime, lauldes ning Jummalat palludes, Issandat tenima, ja nenda siis piddasime ja pühhitsime iggakord päwa wimist otsa. Süggise ja talwe aial lugges issa meile ka ühhe peatükki Piiblist, ja panni wahhest head öppetust weel senna jure. Agga suisel aial ei luggend temma meile Piiblist, muud kui agga Pühhapäiwil, ja ütles, et ihho on sel aial tö ja waewa pallawa lähbi jo nenda keigest jouust ilma, et suur luggeminne siis ei aita. Ja sesinnane meie armsa issa maia wiis on meile keikile hinge kassuks tulnud. Olleme jo warra Jummalat öppinud tundma ja armastama, ja ep olle kiusatussed, egga ukkutamissed pahha peäle, meist heamelega woinud jaggo sada; sest et Jummal meie silma ees ja süddames. Andko armas Jummal, et keik laste wannemad omma lastega, ja leiwawannemad omma perrega sedda head wisi saaksid pid-